

רע"פ 3802/14 - כפאיה רשק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3802/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקשת: כפאיה רשק

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים (כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן) מתאריך 13.04.2014 ב-ע"פ 27534-10-13

בשם המבקשת: עו"ד סאמי ארשיד

בשם המשיבה: עו"ד חיים נרגסי

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים (כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן) מתאריך 13.04.2014 ב-ע"פ 27534-10-13, בגדרו נדחה ערעורה של המבקשת על החלטת בית משפט לעניינים מקומיים בירושלים (כב' השופט פ' שטרק) מתאריך 1.10.2013 ב-ב"ש 948/2013.

להלן אפרט בתמצית את הנתונים הנדרשים להכרעה בבקשת רשות הערעור.

עמוד 1

2. בתאריך 11.10.2010 הוגש נגד בעלה של המבקשת (להלן: הבעל), כתב אישום בגין שני אישומים. האחד, אי ציות לצו הריסה שיפוטי, שניתן במסגרת גזר דין, ביחס למבנה, שהוקם בשכונת שועפט, בשטח של כ-145 מ"ר, אשר נבנה ללא היתר. האישום השני הוגש בגין שימוש במבנה הנ"ל, ובמבנה נוסף בשכונה, שנבנה ללא היתר, בשטח של כ-29 מ"ר (להלן: המבנה הגדול והמבנה הקטן בהתאמה, או המבנים).

3. בתאריך 7.2.2013 הגישה המשיבה לבית המשפט לעניינים מקומיים הנכבד בירושלים בקשה למתן צו הריסה ללא הרשעה לפי סעיף 212(5) לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965 (להלן: החוק), ביחס למבנים, אשר נבנו ללא היתר, וזאת נוכח פטירתו של הבעל. כנגד בקשה זו הגישה המבקשת התנגדות (להלן: ההתנגדות לצו ההריסה).

4. בתאריך 1.10.2013, פסק בית המשפט כי המשיבה הוכיחה את היסודות הנדרשים למתן צו הריסה לפי סעיף 212(5) לחוק, ולפיכך דחה את ההתנגדות לצו ההריסה.

5. על החלטה זו, הגישה המבקשת ערעור לבית המשפט המחוזי הנכבד, וזה דחה את ערעורה.

מכאן בקשת רשות הערעור שבפני.

טענות הצדדים

6. בבקשתה, חוזרת המבקשת על טענות שהועלו בערכאות הקודמות. עיקר טענותיה בבקשה מופנות כנגד הכרעות עובדתיות שנקבעו על ידי הערכאות הקודמות, ביחס להתקיימותם של התנאים הקבועים בסעיף 212(5) לחוק. מעבר לטענות העובדתיות, המבקשת גורסת כי עומדת לה ההגנה של "סיכון הכפול". לגישה, ההליך הפלילי שבמסגרתו ניתן גזר דין נגד הבעל, חוסם את הדרך להגשת בקשה למתן צו הריסה ללא הרשעה בגין אותה בניה, וזאת כאשר הבעל נפטר שנים לאחר גזר הדין שניתן בעניינו.

7. המשיבה לעומתה, סומכת את ידיה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד. לטענתה, הבקשה לא מגלה כל שאלה ציבורית, או משפטית חשובה, המצדיקה מתן רשות ערעור. גם לגופו של עניין המשיבה טוענת כי התקיימו התנאים הקבועים בסעיף 212(5) לחוק, מה גם שלגבי המבנה הגדול, הבעל כבר הורשע על בנייתו ללא היתר, ועל כן לפחות לגבי חלק מן התנאים הנ"ל ישנה קביעה שיפוטית חלוטה.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור, בתגובת המשיבה ובחומר שצורף להן, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. להלן יפורטו בקצרה הנימוקים למסקנתי זו.

9. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תנתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982) (להלן: הלכת חניון חיפה); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007) (להלן: עניין אבו שנב)), או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (עיינו: רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)).

10. טענותיה העובדתיות של המבקשת נבחנו הן על ידי הערכאה הדיונית והן על ידי ערכאת הערעור, והמבקשת לא הצליחה להראות כי בקביעותיהם המנומקות מתעורר חשש לאי-צדק בולט, אשר מצדיק מתן רשות ערעור.

11. גם בטענת המבקשת בדבר הגנת "הסיכון הכפול" - אין ממש. כפי שציין בית המשפט המחוזי הנכבד, עם פטירתו של הבעל, הוא כבר איננו צד להליך המשפטי המתנהל לפי סעיף 212(5) לחוק. לפיכך, ברי כי המבקשת איננה יכולה לטעון לתחולתה של הגנת "הסיכון הכפול" בשל הליכים שהתקיימו בעבר כנגד הבעל, ולא כנגדה (ראו והשוו: רע"פ 2411/12 בוסקילה נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה אילת (26.3.2012); ולהרחבה נוספת ראו: רע"פ 797/07 כהן נ' מדינת ישראל (29.7.2013)).

12. נוכח כל האמור לעיל - בקשת רשות הערעור נדחית.

ניתנה היום, ח' באב התשע"ד (4.8.2014).

שׁוֹפֵט